

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 15 lutego 2024 r.

UH.8361.236.2023

ZPO

Renata Olejniczak
Sklep Wielobranżowy
ul. Rynkowa nr 40
62-081 Przeźmierowo

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) – zwanej dalej „Kpa” oraz art. 41 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. *o produktach kosmetycznych* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2227) - zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na Renatę Olejniczak, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Sklep Wielobranżowy Renata Olejniczak, ul. Rynkowa nr 40, 62-081 Przeźmierowo, NIP: 7771007771, karę pieniężną w wysokości 3500,00 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 41 ustawy, za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 26 do 29 września 2023 r., kontrolę w drogerii, ul. Rynkowa 75C, 62-081 Przeźmierowo, prowadzonej przez przedsiębiorcę Renatę Olejniczak, pod firmą Sklep Wielobranżowy Renata Olejniczak, ul. Rynkowa nr 40, 62-081 Przeźmierowo, NIP: 7771007771.

Podczas kontroli dokonano m.in. sprawdzenia dat minimalnej trwałości produktów kosmetycznych. Zakwestionowano prawidłowość udostępnienia na rynku wszystkich ocenianych w toku kontroli produktów kosmetycznych, tj.:

1. Lakier do paznokci Golden Rose 09, 7 ml,

2. Lakier do paznokci Golden Rose 10, 7ml,
3. Lakier do paznokci Golden Rose 13, 7ml,
4. Lakier do paznokci Golden Rose 15, 7ml,
5. Lakier do paznokci Golden Rose 16, 7ml,
6. Lakier do paznokci Golden Rose 17, 7 ml,
7. Lakier do paznokci Golden Rose 19, 7ml,
8. Lakier do paznokci Golden Rose 21, 7 ml,
9. Lakier do paznokci Golden Rose 21, 7ml,
10. Lakier do paznokci Golden Rose 24, 7ml,
11. Lakier do paznokci Golden Rose 25, 7ml,
12. Lakier do paznokci Golden Rose 25, 7ml,
13. Lakier do paznokci Golden Rose 26, 7ml,
14. Lakier do paznokci Golden Rose 29, 7 ml,
15. Lakier do paznokci Golden Rose 32, 7ml,
16. Lakier do paznokci Golden Rose 33, 7ml,
17. Lakier do paznokci Golden Rose 34, 7ml,
18. Lakier do paznokci Golden Rose 35, 7ml,
19. Lakier do paznokci Golden Rose 36, 7ml,
20. Lakier do paznokci Golden Rose 59, 7ml,
21. Lakier do paznokci Golden Rose 94, 7 ml,
22. Lakier do paznokci Golden Rose 95, 7 ml,
23. Woda różana Natur Planet, 100 ml,
24. Zabieg do stóp Marion Dr Koala, 6 ml+6,5 ml,
25. Szampon przeciwłupieżowy Venita. 15 ml,

o łącznej wartości 158,20 zł, z uwagi na ich udostępnienie do sprzedaży po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 5 ustawy, produkty kosmetyczne udostępnia się na rynku do upływu daty minimalnej trwałości.

W myśl art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. *dotyczącego produktów kosmetycznych* (Dz. Urz. UE L z 2009 r., Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1223/2009”, dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku, działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Natomiast zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, dystrybutorzy zobowiązani są do sprawdzenia, m. in. czy nie upłynęła data minimalnej trwałości tego produktu.

Stosownie do treści art. 41 ustawy, „kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny po upływie daty minimalnej trwałości, podlega karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł”.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 41 ustawy, o czym poinformował stronę pismem z dnia 15 stycznia 2024 r. znak UH.8361.236.2023

zawierającym pouczenie, że zgodnie z treścią art. 10 § 1 Kpa, strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a ponadto ma prawo przedstawić swoje stanowisko i wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Organ wziął pod uwagę z urzędu treść art. 189f § 1 Kpa, będącego podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie przesłanki, pozwalające na zastosowanie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi w szczególności przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Skoro przedsiębiorca udostępnił na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produkty kosmetyczne po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy, które to uchybienie stwierdzono w odniesieniu do wszystkich objętych kontrolą produktów kosmetycznych, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Sprzedawanie przeterminowanych produktów kosmetycznych stwarza dla konsumentów użytkujących dany produkt realne zagrożenie zdrowia, a nawet życia. Jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków określonych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Kosmetyki do upływu daty

minimalnej trwałości mogą nie posiadać deklarowanego przez osobę odpowiedzialną działania, co gorsza, mogą stwarzać realną możliwość wystąpienia niepożądanych skutków ubocznych, m. in. silnych podrażnień skóry, w tym odczynów zapalnych, co może negatywnie wpływać na zdrowie, a w niektórych sytuacjach nawet na życie. Ponadto upływ terminu minimalnej trwałości produktu kosmetycznego wywiera znaczący wpływ na jego czystość mikrobiologiczną. Dlatego też przepisy rozporządzenia nr 1223/2009 oraz ustawy w bardzo szczegółowy sposób określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne.

Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. W myśl wskazanego przepisu art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie – brak bowiem podstaw do sklasyfikowania skali i zakresu naruszeń ujawnionych w przedmiotowej kontroli jako znikome.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Wskazać należy, że strona postępowania została prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się sprawie, nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono okoliczność udostępniania przez przedsiębiorcę na rynku, produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania

kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że udostępnienie na rynku produktów kosmetycznych zdolnych do użycia, przekłada się na dbałość o zdrowie konsumentów i zapewnia im prawo do pozyskania należytej informacji o produkcie kosmetycznym. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na stwierdzenie, że klient nie nabył produktu kosmetycznego po upływie daty minimalnej trwałości. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 189d Kpa, tj. wagę i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość niedopełniania obowiązków w przeszłości, uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, a także działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia i zdrowia, a także czas trwania tego naruszenia, organ zważył, że w miejscu objętym kontrolą zaopatrywali się konsumenci, a nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli dotyczyły wszystkich sprawdzonych w toku kontroli produktów kosmetycznych.

Oceniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara, organ uwzględnił okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przepisów ustawy.

Uwzględniając stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa, organ ustalił, że kontrolowany jest dystrybutorem zakwestionowanych produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w istotę rzetelnego prowadzenia działalności gospodarczej wkomponowane jest posiadanie niezbędnej wiedzy specjalistycznej, obejmującej znajomość przepisów prawa, tj. przepisów ustawy, aktów delegowanych i aktów prawodawstwa wspólnotowego. Obowiązkiem dystrybutorów produktów kosmetycznych jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, a przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, konieczne jest dokonanie jego rzetelnej weryfikacji pod kątem obowiązujących przepisów, m.in. w zakresie kontroli daty minimalnej trwałości i jego wycofanie z obrotu, w przypadku stwierdzenia jej upływu. Strona nie dochowała w tym zakresie należytej staranności.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił podjęte przez kontrolowanego działania dobrowolne, podjęte w celu usunięcia skutków naruszenia prawa oraz postawę w toku kontroli. Zakwestionowane produkty zostały wycofane z obrotu.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 3500,00 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 2 ustawy, wpływy z kar pieniężnych określonych w art. 26-45 ustawy stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu podany w sentencji decyzji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się

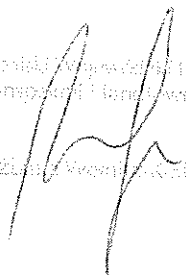
ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IVA Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Elżbieta Wójcik